

Найкраще благання про пробачення гріхів,

Передається від Шаддада ібн Ауса (нехай буде задоволений ним Аллаг) передає, що Пророк (мир йому і благословення Аллага) сказав: «Найкраще благання про пробачення гріхів, слова: “О Аллаг, Ти – Господь мій, немає істинного бога, окрім Тебе! Ти створив мене, і я Твій раб! І я буду вірний заповіту з Тобою і покладатимуся на обіцяне Тобою, скільки зможу! Прошу в Тебе захисту від зла того, що я вчинив! Я визнаю милості, надані Тобою мені, і визнаю гріх свій! Пробач мене, бо, воістину, ніхто не пробачає гріхи, крім Тебе!”» (Аллагумма, Анта Раббі, ля іляга ілля Анта, халякта-ні ва ана 'абду-ка, ва ана 'аля 'агді-ка ва ва'ді-ка ма-стата'ту. А'узу бі-ка мін шаррі ма сана'ту, абуу ля-ка бі-ні'маті-ка 'аляййа, ва абуу бі-занбі, фа-гфір лі, фа-інна-гу ля йагфіру-з-зунуба ілля Анта)».

[صحیح] [رواه البخاري]

Пророк (мир йому і благословення Аллага) повідомляє, що існують різні слова про пробачення гріхів, але найкращими і найвеличнішими з того, що може сказати раб, це: «О Аллаг, Ти – Господь мій, немає істинного бога, окрім Тебе! Ти створив мене, і я Твій раб! І я буду вірний заповіту з Тобою і покладатимуся на обіцяне Тобою, скільки зможу! Прошу в Тебе захисту від зла того, що я вчинив! Я визнаю милості, надані Тобою мені, і визнаю гріх свій! Пробач мене, бо, воістину, ніхто не пробачає гріхи, крім Тебе!» Так ми бачимо, що, насамперед, раб повинен виявити своє єдинобожжя щодо Аллага: визнати що Аллаг – його Творець і він поклоняється тільки Йому, не надаючи Йому ніяких співтоваришів, і що він є вірним тому заповіту, який уклав з Аллагом: вірити в Нього і підкорятися Йому відповідно до своїх можливостей. І визнає раб, що скільки б він не поклонявся, то не зможе виконати усе в повній мірі з того, що наказав йому Аллаг, і не зможе віддячити Йому в повному обсязі за усі надані блага і милості. Але, все одно, раб звертається за притулком до Аллага і повністю покладається на Нього за захистом від наслідків будь-якого зла, яке раб здійснив. І разом з тим, раб Божий свідомо визнає усі ті милості Аллага, які він отримав, і заявляє про себе, визнаючи і сповідуючи свої гріхи. Після таких слів наближення до Аллага, раб звертається до Нього з благанням пробачити його, сховавши його гріхи і захистивши його від їх наслідків Його пробаченням, щедрістю і милістю, адже тільки Він може пробачати гріхи. Потім пророк Мухаммад (мир йому і благословення Аллага) сказав, що це один з ранкових і нічних зікрів. А той, хто із глибоким переконанням, усвідомлюючи його значення і віруючи в нього, промовить його на початку свого дня, між сходом сонця і його zenітом, і помре після цього, то увійде до Раю. А хто скаже ці слова вночі, тобто в період від часу заходу сонця і до світанку, і помре, не встигнувши встати, той увійде до Раю.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

